

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De incredulitate: & quòd qui probabili causa Deo fidem abrogat, non propterea veniam consequatur. cap. iiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

*Basil. in
exhort. ad
Baptij.
Plal. 94.
Diaboli
astus.* Dominus prohibens ne pernicioſa diaboli conſilia ſuſcipiamus, Hodie, inquit, ſi **F**
Vocem meam audieritis. Ille dicit, Hodiernum diem mihi, craſtinum Deo. Dominus con-
tra inſinuat, Hodie ſi Vocem meam audieritis. Hoſtem animaduerte. Non audet hoc ſua-
dere, vt prorsus à Deo abſcedamus. Scit enim hoc Chriſtiani auribus graue ac moleſtum
eſſe. Verum ſubdolis artibus tractat id quod conatur. Scitus ac ſapiens eſt ad malefacien-
dum. Nimirum illud perſpicit, nos præſentis temporis ratione viuere, atque actionem om-
nem in præſenti effici. Itaque callide nobis hodiernum diem ſuſſuratur, atque in craſtinum
nobis ſpes relinquit. Deinde cum craſtinus dies illuxerit, rursus præſto eſt malus ille, noſtra
nobis cum partiens, hodiernum diem ſibi poſcens, craſtinum Domino. Atque ad hunc modum
Verſipellis ille ſemper tempus præſens per voluptatem eripiens, futurum autem ſpei noſtræ
relinquens, ſenſim nos nec opinantes vita priuat. **G**

Malus eſt diabolus, atque omnis mali artifex. Et quemadmodum boni affectio ab omni
liuore pura ſequitur, ſic etiam diabolus inuidia comitatur.

*Ho. quod
Deus non
eſt author
mal.* Inuidia telo ab orbis ortu vsque ad mundi finem omnes ferit ac proſternit ille Vita noſtræ
corruptor diabolus, atque exitio noſtro gaudens, qui ob inuidiam corrumpit, ac nos eodem telo deiecit.
Vnde malus diabolus? Ex ſua ipſius voluntate. Liberam enim voluntatem habebat,
ſitamque in ſe poteſtatem vel Deo adherendi, vel ſe à bono auertendi. Gabriel angelus:
& Deo ſemper aſſiſtit. Angelus Satanas: & à ſuo ordine prorsus excidit. Atque vt illum
mentis inductio in ſupernis conſeruauit, ſic hunc quoque voluntatis libertas præcipitem è
cælo exturbauit. Poterat enim & ille à Deo deſiſcere, & hic non excidere. Verum illum
quidem inexplebilis erga Deum charitas conſeruauit: huic rursus ſecefſio à Deo hoc attu- **H**
lit, vt reijceretur.

*Diaboli
inuidia
cauſa eſt
videt.
cur nobis
bellum in-
ferat.
Gen. 3.* Quid cauſa eſt, quam obrem diabolus bellum aduerſum nos ſuſceperit? Quia, cum vitij
omnis conceptaculum eſſet, liuoris quoque morbum exceperit, honorumque noſtrum nobis in-
cauſa eſt videt. Neque enim noſtram in pariſo ab omni moleſtia puram vitam ferre potuit. Ve-
cur nobis bellum inferat. rimum dolis atque artibus hominem ludificatus, ipſiusque cupiditate, qua Dei ſimilitudinem
expetebat, ad fraudem abusus, lignum ei oſtendit, pollicitusque eſt ſe facturum, vt ſi illud
ederet, Dei ſimilitudinem conſequeretur. Si enim comederitis, inquit, eritis ſicut Dij, ſciē-
tes bonum & malum. Quocirca non hoſtis nobis conditus eſt, ſed ex inuidia in odium noſtri
prorupit. Nam cum ſeipſum ab angelorum claſſe depulſum cerneret, eum qui terrenus eſſet,
ad angelorum dignitatem per progreſſum aſſurgentem cernere non poterat. Quoniam igitur **I**
tur hoſtis noſter effectus eſt, idcirco Deus nobis, vt ipſi reluctemur, edixit, dum videlicet
beſtiam eam, que ipſi operam nauauerat, alloqueretur, minasque ad eam referret: Inimici-
tias ponam inter te, & inter ſemen eius.

Quoniam diabolus apoſtata exiit, ſeque & Dei, & hominum ad imaginem Dei cō-
ditor hoſtem profeſſus eſt, ob eam cauſam hominum odio flagrat, quia Dei quoque hoſtis
odit, quia eſt: ac nos vt Dei creaturas, & ipſius ſimilitudinem gerentes, odio inſectatur. Deus por-
Deum or- rō, vt qui ſapienter & prouidē res humanas moderetur, ad animarum noſtrarum exerci-
dit. tationem ipſius improbitate abusus eſt: perinde nimirum ac medicus viperæ veneno ad
ſimile. ſalutarium medicamentorum confectionem abuti ſolet. Satan verò idcirco nuncupatur,
quod bono aduerſetur. **K**

*Nax.
rat. 1. de
Pate.* Ex angelorum claſſe is, qui ſeditionem mouere auſus eſt, ac ſupra dignitatem ſuam ſe
rat. 1. de efferre, atque aduerſus omnipotentem Deū ceruicem attollere, ac ſupra cubes, vt ait Scri-
Pate. ptura, thronum ſibi excogitare, penas arrogantia ſua dignas dedit, hoc nimirum ſupplicio
mulctatus, vt pro luce caligo efficeretur.

De incredulitate: & quod qui probabili cauſa Deo fidem abrogat, non pro-
pterea veniam conſequatur. **CAP. IIII.**

Gen. 17.

DIXIT Dominus ad Abraham: Sarai vxorem tuam non vocabis Sa-
rai, ſed Saram. Et benedicam ei, & ex illa dabo tibi filium, cui bene-
dicturus ſum: & erit in nationes, & reges oriētur ex eo. Cecidit Abra-
ham in faciē ſuā, & riſit in corde ſuo, dicēs, Putāſne centenariō naſcet-
tur filius? & Sara nonagenaria pariet? Dixitque ad Deum: Vtinā Iſmael viuat
coram

mittit inter pocula laudes ipsius celebrare.

*Mensa Dei
expers nil
à stabulo
differt.*

Mensa, in qua nulla Dei memoria adhibetur, à brutorum stabulo nil differt.

De iustis: & quòd Dominus eos custodiat. CAP. VI.

Iob. 36.

ON recedit à iusto oculus eius: & collocabit eos in victoria, & exaltabuntur.

*Psal. 32.
33.*

Ecce oculi Domini super metuentes eum, & in eis qui sperant in misericordia eius. Clamauerunt iusti, & Dominus exaudiuit eos, &c. Multa tribulationes iustorum: & de omnibus iis liberabit eos Dominus. Custodit Dominus omnia ossa eorum: vnum ex his non conteretur.

36. 144.

Salus autem iustorum à Domino. Sustentat iustos Dominus. Custodit Dominus omnes diligentes se.

*Pro. 3. 15.
10.*

Habitacula iustorum benedicuntur. Domus iustorum benedicitur. Domus iustorum fortitudo multa. Benedictio Domini super caput iusti. Læticia cum iustis moratur. Lux iustis in perpetuum. Iusti faciunt in diuitiis annos multos. Iustus in læticia & oblectatione perit. Iustus ex laqueo euadit: traditur autem pro eo impius.

Esa. 43.

Noli timere, quia redemi te, & vocaui te nomine tuo. Cum transieris per aquas, tecum ero, & flumina non operient te. Cum ambulaueris in igne, non comburens, & flamma non ardebit in te.

2. Pet. 2.

Novit Dominus pios de tentationibus eripere.

Didymi.

Iusti quoque in multas calamitates incidunt. Verum illa flagella non sunt, quòd eas non obpeccata sustineant.

Quòd mors iustorum pretiosa sit apud Deum.

CAP. VII.

Num. 23.

Psal. 115.

Pro. 10.

Esa. 57.

ORIA TVR anima mea morte iustorum.

Pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius.

Memoria iusti cum laudibus. In laudatione iusti delectabuntur i populi multi.

A facie iniusti sublati sunt iusti: & erit in pace sepultura eius.

Cyrill.

Sanctorum urnas honoramus, ac velut in præclarissima ipsorum virtutis magnitudinisque animi præmium & mercedem, nunquam inter morientem ipsis memoriam repèdimus.

Viros sanctos fidem seruantes honore afficimus, & eos, qui fortitudinis dotibus tanquam coronis quibusdam præclare redimiti sunt, quique ad extremum vsque spiritum dimicauerunt, & pro Christi religione martyrium obierunt, ac per præclara facinora pietatis causa edita nomen suum illustrarunt.

Basilin.

Psal. 29.

Psal. 115.

Qui martyr is ossa contingit, ex ea, quæ corpori insidet, gratia sanctitatis cuiusdam particeps efficitur. Pretiosa est itaque in conspectu Domini mors sanctorum eius.

De discrimine Dei & hominum: & quòd multum intersit, peccetne quispiam in Deum, an in homines. CAP. VIII.

1. Reg. 2.

ELI autem erat senex valde, & audiuit quæ faciebant filij sui filiis Israël: & dixit eis, Quare facitis res huiusmodi, quas ego audio, res pessimas, ab omni populo? Nolite filij mei: non enim est bona fama quam audio, vt transgredi faciat is populum Domini. Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus: si autem in Dominum peccauerit vir, quis orabit pro eo?

Quarite